

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep

0032 OSLO

Deres ref.
07/2255-3 TLT

Vår ref / Saksbehandler
07/6488-5 256 &13
Rakel Malene Solbu / tlf.

Dato:
21.01.2008

HØRING - ENDRING AV GARANTIFORSKRIFTEN FRIST TIL DEPARTEMENTET 20. FEBRUAR 2008

Målsettingen med endringen i forskriften for kommunale og fylkeskommunale garantier hvor det åpnes for en generell adgang til å stille selvskyldnergaranti er at kommunene og fylkeskommunene kan ha mulighet til å stille garantier slik at lånetakerne kan få lavere lånerente og billigere lån. I de tilfeller der kommunen garanterer for virksomheter som den selv yter tilskudd til, vil de reduserte låneutgiftene kunne komme kommunen til gode i form av lavere tilskudd. Lavere tilskudd for kommunene og lavere rente og billigere lån for lånetakeren vil være fordelene med endring i forskriften. Garantien kan være et virkemiddel til å realisere tiltak som ikke ville blitt realisert uten kommunal garanti.

Det understrekes at det vil settes større krav til kommunenes kredittvurdering av virksomheten det garanterer for, da kommunene ikke lenger bare står ansvarlig dersom lånetaker har dårlig økonomi, men også dersom lånetaker er en dårlig betaler. Det poengteres også at forskriftsendringen vil kunne føre til økte administrasjonskostnader for kommunene dersom de ønsker å kreve tilbake innfridd beløp i etterkant.

Det foreligger derimot ingen informasjon om behovene for disse endringene eller om erfaringen som er gjort på området tidligere. Derimot henvises det til at forslaget også ble fremmet i 2000, men ble da trukket etter høringsrunden.

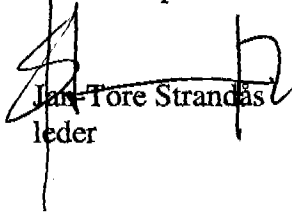
Det mangler også en avklaring av hvem som skal dra nytte av denne endringen og i hvilket omfang. Etter den gjeldende rett kan kommuner ikke stille garanti for næringsformål. Garantistillelse skal være av offentlig tjenester og velferdstilbud til befolkningen, ikke en kommunal garanti for en kommersiell virksomhet som vil gi virksomheten et økt overskudd uten at dette kommer kommunen eller brukerne av tjenesten til gode. Dette vil kunne være vanskelig å håndtere for en kommune med begrenset kompetanse å vurdere risikoen i ulike typer næringsvirksomhet - og der det kun vil være snakk om en potensiell utgift for kommunen.

Kommunale garantier for næringsvirksomhet vil etter omstendighetene kunne være i strid med EØS-avtalen - forbudet mot offentlig støtte med konkurransevridende effekt. Hvis kommunene over lengre tid holder kunstig liv i en virksomhet ved hjelp av kommunale garantier, hvis virksomheten ville gått konkurs uten slik garanti, er det i strid med konkurransereglene.

Kommunene forvalter ressurser på vegne av innbyggerne, og forvaltningen skal ideelt sett være til innbyggernes beste. Garantier innebærer risiko for økonomiske tap for kommunene. Det er innlysende at kommunene ikke bør utsette seg for uhåndterlig risiko, og sette seg selv i en situasjon der de ikke kan innfri sine forpliktelser.

Da det ikke foreligger noe begrunnelse for behovet for endringen i forskriften for kommunale og fylkeskommunale garantier, virker det som en eventuell endring først og fremst vil føre til økt press på kommunene og fylkeskommunene til å gå inn som garantist i tilfeller hvor det vil føre til økt økonomisk risiko for kommunen. Fagforbundet vil derfor ikke støtte forslaget om endring av garantiforskriften.

Med hilsen
FAGFORBUNDET
Samfunnspolitisk enhet

Jan Tore Strandås
leder

Råkel Malene Solbu
rådgiver